

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

ВІВТОРОК
23
ЖОВТНЯ
1956 року
№ 32 (506)
Ціна 20 коп.

МИ ІЩЕ ПОВЕРНEMОСЬ СЮДИ

Цілина за паровозним димом...
Все позаду—труднощі, труди...
Молодою спрагою палимі,
Що ми знали, їдучи туди?
Відкидали відпустки без жалю,
Повні мрій, збентежених думок,
Цілина іздалеку здавалась
Щонайтаємничіша з казок...
І—«Дайош комбайни нам у руки!»
І—«Подать романтику сюда!»
Тільки там—моторів перестуки,
Тільки там—твердий мозоль на
руки.

— Ось вона, романтика труда.
Тільки там, спочивши дома
трошки,
Знову йди, бо знову кличе хліб.
Тільки там можливо під гармошку
Танцювать, не спавши кілька діб.
Цілина за паровозним димом...
Вже позаду труднощі, труди...
Молодою спрагою палимі,
Ми іще повернемось сюди!

В. МОРОЗ.

ЗА НАВЧАННЯ, ТОВАРИШІ!

Більше місяця колектив нашого університету працював на збиранні кукурудзи в колгоспах Іванівського району.

Сьогодні ми можемо рапортувати, що завдання рідної Комуністичної партії та Радянського уряду виконано з честю. Студентські бригади, очолені викладачами, збрали врожай кукурудзи з площі в 4700 гектарів, перевиконавши своє завдання. В колгоспні засіки завезено понад 12 центнерів дорідних початків, засилосовано сотні тон кукурудзяної маси. А це ж тисячі літрів надплавового молока, центнери сала та м'яса. І все це для блага великого радянського народу.

В ході соціалістичного змагання, яке широко розгорнулось на збиранні дорідного врожаю, виявились десятки, сотні передовиків-студентів, що постійно перевиконували денні виробничі норми і своїм прикладом запалювали на трудові подвиги інших товаришів. Характерно відзначити, що зразки в роботі на колгоспних полях показували комуністи і комсомольці, відмінники навчання. Комуністи Преїзнер, Романенко, Власенко, Гайдай, комсомольці Жерняк, Яценюк, Ярмольський, Дубіна, Безугла, Колесникова та десятки інших студентів, що рішенням партійного бюро та ректорату університету занесені на дошку пошани, є справді героями трудових буднів.

Праця в колгоспах району згуртувала студентські колективи, виявила нитки і білоручок, була справжнім випробуванням юнацьких характерів. Місце для подвигів є скрізь, потрібно тільки від усього серця побажати творити подвиг. В цьому переконались студенти, працюючи в колгоспі. І тут, на збиранні кукурудзи, студенти ще і ще раз зрозуміли велику силу колективу, товариської підтримки та взаємодопомоги, значення організованості та міцної трудової дисципліни.

Тільки завдяки чіткій організації праці, міцній дисципліні та колективізму, переможами соціалістичного змагання вийшли студенти II курсу українського відділу філологічного факультету (керівник студентської бригади викладач Пустер). Значно перевиконуючи денні виробничі завдання, студенти цієї бригади першими виконали свої завдання і понад

план збрали близько десяти гектарів кукурудзи.

Приклад студентів-філологів наслідували фізики та математики, біологи та географи. Студентські бригади історичного та фізико-математичного факультетів найбільш організовано провели збиральні роботи і раніше інших факультетів розпочали заняття.

Значну роботу провели в колгоспах району викладачі нашого університету. Вони особистим прикладом надихали студентів на трудові перемоги, вели велику масово-політичну і культурно-освітню роботу. Для трудящих району прочитано чимало висококваліфікованих лекцій, проведено багато бесід та політичних інформацій.

Гордістю університету є наші цілинники — студенти, які відгукнулись на заклик партії і поїхали збирати врожай на цілину. Вони вписали славу сторінку в історію нашого університету. Значки ЦК комсомолу та почесні грамоти, які одержали наші студенти — це висока нагорода для всього нашого колективу.

Товариші студенти! Ви добре, самовіддано попрацювали на цілині та в колгоспах Іванівського району, подали велику допомогу трудівникам радгоспів та колгоспів в збиранні врожаю. А тепер за навчання, товариші!

Перед нами стоять великі завдання — на «добре» та «відмінно» за своїти весь програмовий матеріал, більше і наполегливіше працювати самостійно, вивчаючи першоджерела класиків марксизму-ленінізму, глибоко оволодіваючи своєю спеціальністю. Та разом з тим у нас не повинна занепасти й громадська робота. Комсомольські групи, добровільні товариства, студентські наукові гуртки повинні працювати як ніколи злагоджено і чітко. Ми стоїмо на порозі звітно-виборних комсомольських та профспілкових зборів, їх потрібно провести на високому рівні.

Нове положення про роботу вищих учбових закладів відкриває великі можливості для дальшого поліпшення навчальної, наукової та виховної роботи студентів. Ми повинні використати ці можливості, готуючи рідній країні висококваліфікованих спеціалістів.

До своєї безпосередньої роботи! За навчання, товариші!

Вища освіта в шостій п'ятирічці

Журнал «Советский Союз» у вересневому номері вмістив бесіду свого кореспондента з міністром вищої освіти СРСР В. П. Єлутиним.

Міністр розповів про те, що тепер в СРСР є близько 800 вузів, де навчаються 1.865.000 студентів. У царській Росії було всього 96 вищих навчальних закладів і 115 тисяч студентів.

Тільки за роки п'ятої п'ятирічки в нашій країні підготовлено 1.200.000 спеціалістів.

Кадри для промисловості готують зараз 195 інститутів, для сільського та лісового господарства—сто. Вони випускають за роки шостої п'ятирічки 650 тисяч чоловік. Підготовка інженерів ведеться по 200 спеціальностях.

Намічається відкриття ряду інститутів на сході країни: у Сибіру, в Казахстані, на Далекому Сході. Нові політехнічні інститути працюватимуть у Сталінабаді, Іркутську та Красноярську. До 1960 року у східних районах СРСР кількість студентів досягне півмільйона.

Значно розширюється вечірня і заочна вища освіта. У 30 заочних і вечірніх інститутах і 617 відділеннях навчається зараз понад 700 тисяч чоловік, а до 1960 року їх буде мільйон.

У роки шостої п'ятирічки головну увагу буде приділено підвищенню якості підготовки спеціалістів.

В УНІВЕРСИТЕТІ

На більшості факультетів університету розпочались заняття.

19 жовтня розпочались заняття на історичному факультеті. Студенти II «А» курсу прослухали лекцію тов. Зав'ялової з історії середніх віків. Перші лекції на IV курсі прочитали доценти Петряев та Некрасов.

В понеділок до навчання приступили студенти II та III курсів «Б». Повернулися з колгоспів і розпочали заняття студенти I курсу та III курсу «А».

З 22 жовтня заняття проходять за новим розкладом, початок занять о 8.30 ранку. Весь факультет тепер буде займатись на першій зміні.

19 жовтня розпочалися також заняття на всіх (крім II) курсах фізмату. II курс розпочав заняття 23-го жовтня.

Правління колгоспу «Парижская коммуна», Зерендинського району, Кочетавської області, Казахської РСР, за хорошу роботу на хлібозбиральні вносить подяку товаришам: О. Тігаю, А. Андрееву, Е. Вітриченко, А. Воронюк, Н. Капуа, С. Контущ, Н. Лагутиній, В. Максименко, Т. Івановій, О. Мандель, Л. Мозговій, Г. Мохову, В. Позігуну, К. Романову, Н. Рубцовій, Л. Саміорі, В. Снежній, І. Соколовій, Т. Телесенко, О. Хіричу, О. Хохлової, Л. Шульзі, С. Шекотоліній, В. Дашевському.

Ці товариші за закликом партії прибули на збирання врожаю на цілині 24 липня і пробули у нас до 20 вересня. Працювали вони на сінозбиранні, на збиранні хліба, вивозили хліб на заготівельні пункти. До роботи ставились добре, з чистою душею, перевиконуючи денні завдання і норми. За період їх роботи колгосп здав державі 29575 центнерів хліба. Недоліків в роботі студентів університету не було.

Голова колгоспу «Парижская коммуна».

Ректорові Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова,
проф. С. І. ЛЕБЕДЄВУ

Секретареві партійного бюро університету т. М. К. СИМОНЕНКУ

Іванівський районний комітет КП України і виконком районної Ради депутатів трудящих за надану допомогу на збиранні врожаю кукурудзи в колгоспах району в 1956 році студентам і викладацькому складу Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова вносять подяку.

За період роботи в районі студенти збрали кукурудзу з площі 4700 га. Районний комітет КП України і виконком районної Ради депутатів трудящих відзначають високу організованість і добру дисципліну студентів.

Колектив університету надав також велику допомогу в організації масово-політичної роботи. За цей період було прочитано 61 лекцію, проведено ряд концертів художньої самодіяльності серед колгоспників.

Секретар Іванівського КП України А. БЕЗНОСЮК.
Голова виконкому Райради депутатів трудящих В. МАТВІЄНКО.

Голови колгоспів вносять подяку

Студенти III курсу українського відділу філологічного факультету (група «А») працювали на збиранні кукурудзи в колгоспі ім. Ворошилова, Іванівського району, з 20 вересня по 8 жовтня.

Група в кількості 25 чоловік збрала 75 гектарів кукурудзи. До роботи студенти ставились сумлінно, за що правління колгоспу вносить їм подяку і премію в сумі 450 карбованців. Щодня студенти виконували норму на 200%.

ТИХОНІН, голова колгоспу ім. Ворошилова,

ЯРОШЕНКО, секретар парт-організації.

Група студентів фізико-математичного факультету працювала в колгоспі ім. Леніна, Северинівської сільської ради. Студенти збрали 180 гектарів кукурудзи.

Правління колгоспу вносить подяку студентському колективу, а та-

кож викладачам, керівникам групи, товаришам М. М. Швецю, Я. І. Майстренку, С. П. Стрелковій, В. Т. Лотоцькому, А. Я. Луполоверу, деканові фізико-математичного факультету, доцентові Т. Я. Сьорі і секретарю партійної організації Е. Б. Лейбману, які забезпечили своєчасне і доброякісне збирання кукурудзи.

М. ПЕШИЙ,
голова колгоспу ім. Леніна.

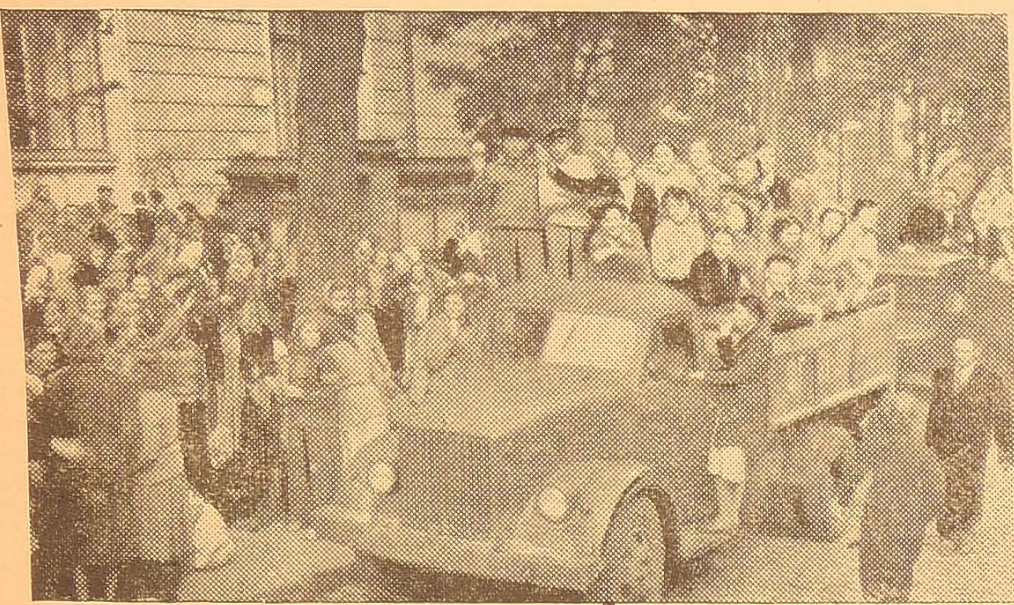
Студенти філологічного факультету Одеського державного університету, які працювали на збиранні кукурудзи в колгоспі ім. Котовського (в кількості 25 чоловік), до роботи ставились чесно і сумлінно, виконували і перевиконували денні норми.

Роботу виконували високоякісно. За це правління колгоспу і парт-організація вносять студентам подяку і бажають їм дальших успіхів у навчанні і праці.

Голова колгоспу ім. Котовського ТРОЯНСЬКИЙ.

Секретар парторганізації ПОДОЛЯНЕЦЬ.

В ЖИТТІ ЗАВЖДИ Є МІСЦЕ ДЛЯ ПОДВИГІВ

Іде допомога в колгоспне село.
На фото: від'їзд студентів університету на колгоспні лани Іванівського району.

ПРО НАШ КОЛЕКТИВ

III група I курсу історичного факультету працювала на збиранні кукурудзи в IV бригаді колгоспу ім. Благоева, с. Благоево. Коли ми вирушали в дорогу, то дуже мало знали один одного, навіть імена та прізвища ще плутили. Зате по закінченню роботи бригада перетворилася в дружний, спаяний колектив.

Для кращої організації роботи бригада була розбита на групи (по 2 чоловіки в кожній групі). Кожній групі була відведена ділянка кукурудзи. Це давало можливість аналізувати роботу кожної групи окрема і в разі потреби надавати тій чи іншій групі необхідну допомогу. Передовики в роботі показували іншим, як краще і швидше ламати качани.

Уже за перші три дні роботи передовиками виявились В. Клименко, Р. Донченко, Р. Шаповалова та інші. В середньому вони виконували по дві норми на день.

Після трьох днів роботи підвели підсумок зробленого, випустили бойовий листок. На комсомольських зборах бригади було прийняте рішення: виконувати норму не менше, ніж на 160%. З цього часу кожного дня висувувалися в Ілліні результати зробленого за світловий день. А з кінця тижня відзначали місце, яке зайняла кожна група в змаганні.

Це викликало нову хвилю піднесення. Розгорнулася боротьба за першість, за дострокове виконання поставленого перед нами завдання. За дев'ять днів роботи такі товариші, як Клименко, Донченко, Шаповалова, Марченко, Демченко, Шелест, Главенчук, Воропай виконали більше половини всієї норми.

На комсомольських зборах, проведених в кінці вересня, прийняли нове рішення: виконувати норму на 180—200%. Групи почали працювати з подвоєною енергією. Студенти Клименко і Воропай першого жовтня виконали норму на 320%, Донченко і Шаповалова — на 300%, Демченко, Самофалов, Марченко, Главенчук, Филичук, Бут — на 280%. За шість днів бригада видамала кукурудзу з площі в 26,54 га при нормі 12,6 га.

Завдяки такій напруженій роботі, до 8 жовтня бригада вже не лише виконала, а й перевиконала норму. Правління колгоспу відзначило добру якість роботи.

Після роботи в бригаді систематично проводилися політінформації, бесіди на різні теми, організувалися пісенні та танцювальні вечори, культпоходи в кіно.

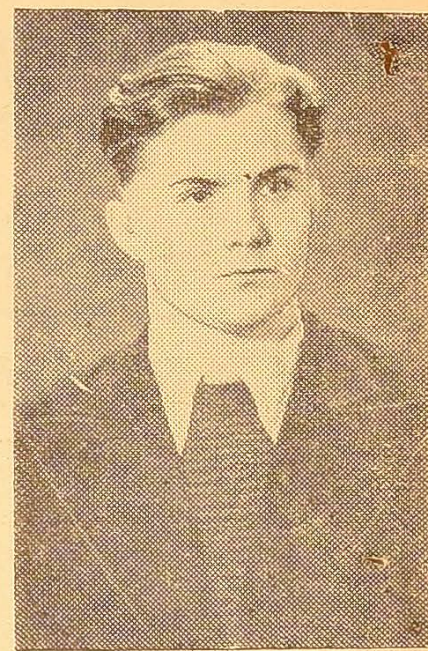
Особливо сподобалася студентам бесіда однокурника В. Клименка, колишнього моряка, який побував у Румунії, Югославії, Греції, Єгипті. Він розповідав і про Суецький канал, де також був, про ту теплу зустріч, яку влаштували в ралійським морякам жителі цих країн.

Два-три рази на тиждень випускались у нас бойові листки. В кожній номері відводилося місце для «Перця». Від нього особливо відставало студентам Л. Затворницький, Л. Жмиховий, В. Чередищенко, які не дуже-то старанно ставилися до роботи.

Члени бригади, кандидат КПРС С. Демченко і комсомольць В. Клименко надали допомогу партійній організації і редакції колгоспу ім. Благоева у випуску стіггазети.

А. КУХТА, староста III групи I курсу історичного факультету.

Хімік-дружкурник В. Колесніков, учасник збирання врожаю на ціліні.

Хімік-дружкурник В. Колесніков, учасник збирання врожаю на ціліні.

Дипломантка-філолог Г. Жердій, яка влітку працювала на ціліні.

МИ ЗАВЖДИ ГОТОВИ

Хто сказав, що Казахстан — це голій, обпалений степ? Ми майже не повірили своїм очам, коли побачили зелений ліс, що біг по боках дороги, озера, з яких то там, то тут зривалися сполохані гуркотом моторів стайки качок.

Машина летіла вперед... Так ми, 22 одесити, приїхали в колгосп «1 мая», Зерендського району, Кочетавської області.

Перед нами — море хліба. Це трафаретне порівняння, але що можна сказати про цю золотисту даліну, яка хвилюється і переливається під сонцем? Але так здається зараз, а тоді ми зачили лише важке колосся, яке гнулося до землі і чекало людських рук...

Поки не дозріли хліба, доводилося робити все — виканувати воду з силосних ям, вичищати забиті 3 роки тому силосні траншеї, скиртувати і складати в копи сіно.

Цифри говорять самі за себе — ми заклали двоєричний запас силосу і заскиртували 3/4 всієї колгоспної сіна.

Але наближався гарячий час — хліб, важкий, налитий, вимагав збирання. Перестали рахуватися з втомю люди працювали вдень і вночі — на

Добріна кукурудза виросла в цьому році на Іванівщині.

Наші нові друзі, географи з педуну, самовіддано працювали в с. Баланіно.

Обідня перерва в полі. «Що нового в газетах?».

ЗБЕРЕЖЕМО ЦЮ ДРУЖБУ НАЗАВЖДИ

Дорогі друзі, дозвольте, насамперед, передати привіт всім викладачам і студентам університету від імені правління нашого колгоспу і його голови Жакіна Хабі.

Ви, напевне, уже знаєте з розповідей товаришів про те, як ми жили на ціліні. Знаєте ви, мабуть, і багато подробиць, але, звичайно, не всі; і ось про них мені і хочеться розповісти. Хочеться розповісти без прикра, так, як було.

Жили ми дуже дружно, якщо не рахувати (а, може, якщо саме врахувати) деякі дискусії: про користь роздільного збирання хлібів, про культивацию і т. ін. Ці дискусії виникали стихійно і були дуже живими. Навіть мовчазний Натан Нахталь не міг не брати участі в них. Але до сварки справа не доходила хоч би тому, що з нами був Володимир Саложников — «втілення спокою». До речі, це зовсім не єдина його властивість. Воляда — насамперед втілення працелюбові. У мене є всі дані казати так — у Володимира 400 трудоднів і мозолясті руки.

А втім, в нашій бригаді всі славно попрацювали. Так, саме славно працювали. Так, саме славно. А вже, наприклад, Шура Кульчицький, який протягом місяця проробив на копінгелі і заробив 460 трудоднів і який до того ж спав не більше 4 годин на добу, гідний того, щоб про нього так говорили.

Самовіддано працювали і наші дівчата Ліда Федосова, Надя Цюцюра, Ліна Сливінська і Рая Данильченко.

260 ТРУДОДНІВ

Коли будете писати про істориків, що працювали на ціліні, обов'язково розкажіть про Вячеслава Грабовського, — радий нам історик-цілінік. Він виробив 260 трудоднів, весь час працював на кваліфікованих роботах, що особливо цінно, причому працював дуже добре.

Що ж, якщо потрібно, ми завжди готові допомогти Батьківщині в її прагненні стати ще багатшою і сильнішою.

В. КОЛЕСНИКОВ, студент II курсу хімічного факультету.

Ми звернулися до історика-дипломанта Грабовського з проханням розповісти про себе, про свою роботу на ціліні. Та, як це часто буває, людина, який є чим похвалитися, хвалитися не любить. Дуже скупо і лаконічно розповідав про себе Вячеслав Грабовський.

Працював, як всі. Кожний на своєму місці, знаючи машину, виробив би не менше трудоднів, ніж я, навіть більше. Спочатку всі ми, хто працював у колгоспі «Болшевик», збирали сіно. Все колгоспне сіно було зібране руками студентів. Потім я працював на ремонті автомашин та електромоторів для току. Тут дуже в пригоді стало знання моторів, набуте ще в час служби в армії. Пізніше нам з Віктором Мошняго довелось бути жерстаниками. Разом ми покривали тік під зерно.

Коли розпочалося інтенсивне збирання зерна, я став працювати водієм на автомашині. Вивозив зерно з-під комбайна. Це вдень, а вночі працював на вивозі і здачі зерна державі. Всею за час роботи на ціліні землях виробив 260 трудоднів. Купив дружній ручний годинник. Вистачило й ще на багато дечого.

Оце й все, що розповів нам Вячеслав Грабовський. Але за цими скупими словами поставали факти великої чесної роботи. І ці факти говорили за себе красномовніше, ніж наш співбесідник.

Так на ціліні всі відчували силу колективу, інтереси якого у нас були на першому плані.

А наш колектив склався не випадку. Група формувалася довільно, спочатку навіть довелось де за що поспорити.

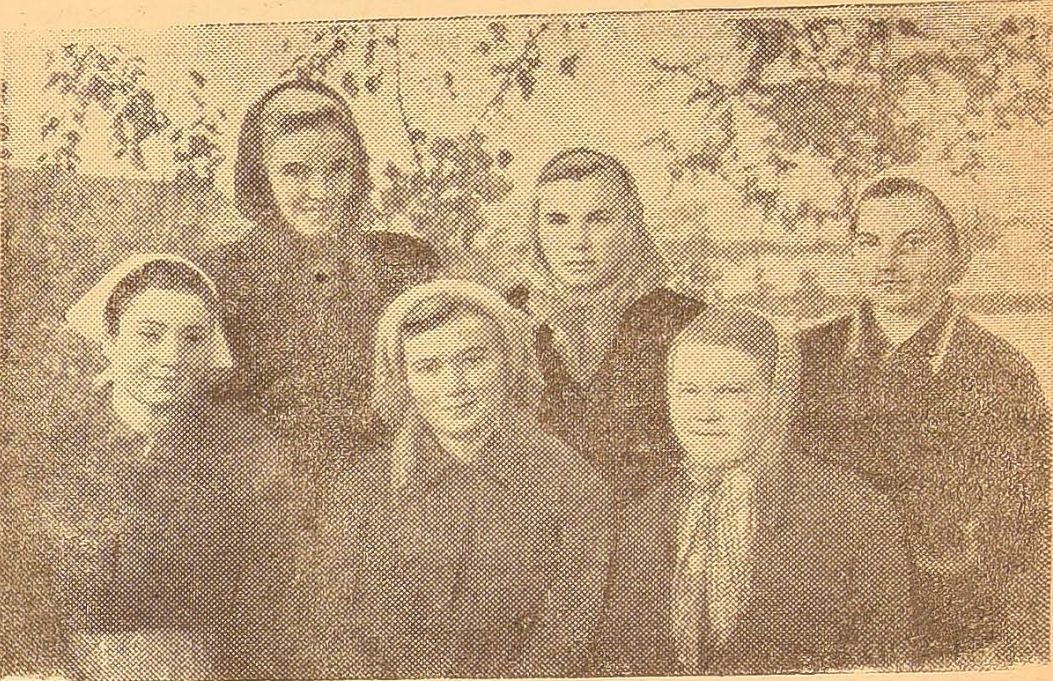
Першу велику спільну радість принесла нам колективно складена скирта на 100 центнерів.

Коли склали цю скирту, декілька чоловік трохи відстали в роботі, в тому числі ми з Людвигом Качинським та Вадимом Докучаєвим. Товариші, що закінчили роботу раніше, вивалили допомоги нам. Вадим Докучаєв спочатку запропонував: вони хочуть нам піс втерти і т. д. Ми з Людвигом стали його переконувати, що товариська допомога прекрасна своєю безкорисністю і прийняли її. Сирта була складена раніше, ніж звичайно (звичайно ми закінчували цю роботу об 11 годині вечора, а часто скирти доводилося закінчувати ранком, до виходу в поле всієї бригади). Скажу, до речі, і про наш рекорд — це 152 ц. в'язу, вручну. Його встановили Іванченко, Олійник і Саложников.

Оже, на ціліні ми переконали, що колектив — це велике слово. Колективом можна і будинок побудувати, і тік прибрати перед дощем, і скирту поставити. В почесному і напруженому труді, який не завжди чергується з відпочинком, створюються наші колективи з 16 чоловік. Някої натягнутості у відносинах одного з одним, повна свобода думки — ціліні риси всякого хорошого колективу торжествували і у нас.

І цю дружбу, зв'язану з таким прекрасним у нашому житті, ми назавжди збережемо.

О. БОМКО, студент III курсу фізико-математичного факультету.

В селі Іванівці (колгосп ім. Булганіна) працювали студенти III та IV курсів біологічного факультету.
На фото: група студентів-біологів, передовиків збирання кукурудзи.

БИОЛОГИ ЗАВЕРШИЛИ РОБОТУ

Група студентів-біологів III та IV курсів працювала на полях колгоспу ім. Булганіна, села Іванівки.

Ще по дорозі в поле кожний дав собі обіцянку перевиконати вчорашню норму, недивлячись на те, що кукурудзяні рядки стають все довшими, а кукурудза все гущішою.

Машина під'їжджає до кукурудзяного масиву. Лунає весела студентська пісня. Трудовий день розпочався.

Не затримуючись ні на хвилину, всі прагнуть зайняти свої ділянки, щоб до обіду виконати якомога більше. В свідомості кожного — прагнення чесно виконати свій обов'язок.

І ось факти. Якщо в перші дні студенти виконували по 0,11—0,12 га, то чим далі виконання норм зростало з кожним днем, і навіть 0,20 га за день стає пройденним етапом.

Л. Ю. БЕШЕВЛІ, керівник студентської бригади біологічного факультету.

лімонова, Б. Лук'янчук, Т. Яновська) виконали свої 3 гектари задовго до встановленого строку.

Студенти IV курсу в своїй роботі особливо дружили. Виконавши свої норми, вони залишилися в колгоспі, щоб допомогти студентам, які відстали через хворобу.

Особливо відзначилися в роботі студенти IV курсу, ланки В. Симоненка (Л. Борисевич, О. Морозовська, Ж. Сергеева, І. Волянська, Л. Степановська), які кожного дня виконували по 0,22—0,25 га.

Загартовані, веслі, засмаглі, вони з радістю приступають до занять, і немає сумніву, що вони оволодівають знаннями так само успішно, як виконували свій трудовий обов'язок.

Л. Ю. БЕШЕВЛІ, керівник студентської бригади біологічного факультету.

Завдання виконано вчасно

Дружно працював колектив географів III курсу на збиранні кукурудзи в першій рілнійній бригаді колгоспу ім. М. О. Булганіна, с. Прохорівка.

В нашому колективі немає відставочних. Всі студенти з самого початку роботи в колгоспі під керівництвом доц. Т. П. Федорченка виконували і перевиконували норми, виламуючи щоденно 0,11—0,12 га.

Останнім часом, ширше розгортаючи соціалістичне змагання за які-

сні і якісні показники в роботі, студентський колектив домігся великої перемоги. Працюючи з великим ентузіазмом, більшість студентів виконували денну норму на 150%. Серед цих товаришів Тамара Чепак, Емма Токаренко, Нея Іліна, Надя Морозова, Анатолій Мальований та інші.

Особливо відзначилася в роботі друга ланка, в складі якої працювали Лідія Андрущенко, Ніна Делікатна, Наташа П'ясецька, Люда

Великого успіху в роботі досяг студент Алім Вороновський, зібравши за день кукурудзу з площі 0,27 га.

Такого зрушення в роботі колективу домігся завдяки чіткому сплануванню робочого дня. О 8-ї годині вийжджали на степ. О 9-ї годині всі студенти на рядках. Більшу частину роботи ми виконували до обіду, після обіду до 1-ї години. Після обіду короткий відпочинок. Робочий день закінчувався о 5-й—6-ї годині.

Колгоспники задоволені роботою студентів. Бригадир Олександр Пилипович Дучко щоденно своєчасно забезпечував від'їзд студентів вранці на поле і ввечері додому. Велику уагу приділяв нашій роботі голова колгоспу Василь Степанович Марцун. Він щоденно бував на полі, перевіряв якість роботи, цікавився умовами праці, піклувався про добру їжу для студентів.

Усі студенти були сповнені бажання вчасно справитися з виконанням важливого державного завдання, і вони цього домоглися.

Найкраще на хімічному факультеті працювали студенти I курсу під керівництвом Н. К. Павленко.
На фото: група хіміків-першкурників.

ПЛОДИ САМОВІДДАНОЇ ПРАЦІ

Разом з усіма студентами Одеського університету на збиранні великого врожаю на цілінінних землях Казахстану самовіддано працювали студенти нашого університету.

Допомогти трудящим Казахстану в збиранні високого урожаю, внести свій вклад у справу підвищення добробуту радянського народу — такий був девіз 180 студентів університету, які виявили бажання поїхати на нові землі.

Іх гарячі поривання, пристрасне бажання добре попрацювати на благо Батьківщини дали свої результати. За 55 робочих днів силами студентів університету зібрано і заано державі понад 1 мільйон 200 тисяч пудів зерна.

Переважає більшість наших товаришів виконували виробничі норми на 200—800 проц.

Так, наприклад, студент V курсу

історичного факультету Вячеслав Грабовський за п'ятдесят п'ять робочих днів виробив 260 трудоднів, студентка V курсу біологічного факультету Ольга Фурман — 160 трудоднів, студентка IV курсу хімічного факультету Леніна Висоцька виробила 156 трудоднів і т. д.

Самовіддана праця наших студентів заслужила високої оцінки. 162 студенти нагороджені значками ЦК ВЛКСМ «За освоєння нових земель» і почесними грамотами Кочетавського обкому комсомолу.

В. Мошняга, комсорг бригади студентів університету.

М. Савченко, командир I загоноу, М. Краковський, командир II загоноу,

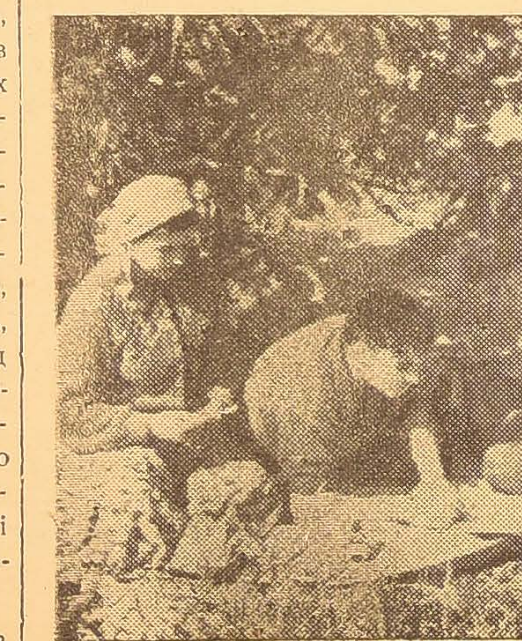
З. Коц, командир III загоноу, Комсомольці В. Гомонюк, В. Сторчило.

Працювали сумлінно і організовано

Бригада № 12 фізико-математичного факультету (III курс математиків) працювала на збиранні кукурудзи в колгоспі ім. Леніна, с. Северинівка. Члени бригади проявили себе серйозними і сумлінними трудівниками, зацікавленими в достроковому і високоякісному виконанні норми.

Щоденно кожен з них виламував і очищав не менше 0,16 га кукурудзи (160% норми). Крім того, всі разом вирубували і підбирали просяки площею біля 0,35 га. Після перших двох не досить вдалих робочих днів якість роботи бригади різко підвищилася і залишалася високою до кінця.

Мені, як керівникові, не доводилось умовляти студентів працювати і дотримуватися чистоти збирання, навпаки, я часто змушений був стримувати трудовий запал окремих товаришів, боючись, щоб не захорили, бо такий випадок був. З задоволенням назву тут кращих наших працівників. Це В. Просолькова, Н. Максимова, Т. Катіна, С. Свириденко, Л. Антонянц, А. Рудман, Т. Верховський, П. Варбанець, Дранько, М. Ориненко. Особливо слід відзначити Т. Рудневу і Л. Давискибу, які не тільки зразково працювали на збиранні, а й самовіддано трудилися на кухні (по 10 днів кожна). Позбавивши себе відпочинку і вихідних днів, вони частували бригаду смачними стравами.

Студенти 6-ї бригади фізико-математичного факультету (I курс) випускають черговий бойовий листок в колгоспі ім. Димитрова.

точно сказати, хто виламував даний рядок і перевірити якість його роботи. Це робилося дуже просто — ми нумерували просяки невеличкими кілочками і записували в блокноті номери рядків між просяками поряд з прізвищами студентів. Працювали дружно. Коли хтось відставав, товариші йому допомагали. Після виламування качанів вся бригада ще раз проходила вздовж закінчених рядків, шукаючи випадкові недоліки в роботі. Так ми запезнечували якість збирання.

Для колгоспників села Северинівки була прочитана лекція про велике протистояння Марса. Лекція була вислухана з великою увагою.

Лекцію прочитав студент В. Влюшин. На жаль, тов. Влюшин не відзначався такою активністю на збиранні кукурудзи. Він прогулював робочі години, покидав роботу незакінчено, працював свідомо неохайно. Товаришам весь час доводилось виправляти його роботу.

Я користуюсь нагодою заявити, що тов. Влюшин випадково і незаслужено попав на «Дошку пошани» нашої газети і прошу редакцію позбавити його цієї честі, передавши її дійсно гідним товаришам, про яких я писав у цій статті.

М. ШВЕЦЬ, керівник студентської бригади.

ЯК МИ ДОМОГЛИСЯ ПЕРЕМОГИ

Однією з головних причин високої продуктивності праці завжди є ясне розуміння мети роботи, свідоме ставлення до виконуваної справи. Так було й на цей раз.

Бригада II курсу українського відділу філологічного факультету складалася з 25 чоловік.

Перед вїздом студентів до Іванівського району секретар партбюро філологічного факультету тов. Котов розповів їм про велику і відповідальну роботу, яку їм належить виконати. Перед нами постало конкретне завдання — зібрати кукурудзу з площі в 75 гектарів.

Прийшавши до колгоспу, ми організували п'ять бригад, врахувавши фізичні можливості членів бригад. З першого ж дня між бригадами розгорнулося соціалістичне змагання. Незважаючи на незвичні умови праці, вже в перші дні роботи студенти домоглися високих показників в труді. Найкращі зразки роботи показувала 3-я бригада: Кайдаш, Дорошенко, Урсул, Федорченко та Ярмульський. Рівняючись на цю бригаду, решта студентів також перевиконувала завдання.

Велике значення мала товариська допомога: якщо в одній бригаді з'являлися утруднення, то їй на допомогу приходили товариші з інших бригад. Ця взаємодопомога, це постійне почуття «ліктя» товариша були основною запорукою успішного виконання роботи.

Підбір бригад, взаємодопомога, дружний колектив, — все це стало яскравим стимулом для успішного і дострокового виконання державного завдання. Свої 75 гектарів кукурудзи студенти збрали до 6 жовтня, давши, крім того, колгоспові коло десяти гектарів понад план.

А. І. ШУСТЕР, керівник групи, викладач кафедри фізвиховання.

ФІЛОЛОГИ УСПІШНО ВИКОНАЛИ СВОЄ ЗАВДАННЯ

На збиранні врожаю кукурудзи в різних колгоспах Іванівського району працювало понад 300 студентів та викладачів філологічного факультету. Високу дисциплінованість і свідомість виявили всі курси українського відділу, а також курси «А» (так ми називаємо групи ізмаїльців) російського відділу: студенти цих курсів організовано з'явилися для виїзду в колгоспи і загалом непогано попрацювали; серед них не виявилось тих, хто терміново шукав «причин» для того, щоб прикрити ними своє небажання допомогти колгоспам в гарячий час збирання врожаю.

Порівняно з минулим роком посланців міста значно краще зустріли колгоспи: краще розмістили по квартирах, добре було організовано харчування; в більшості колгоспів бригади студентів краще, ніж торік, були забезпечені необхідним інвентарем, транспортом. Все це, а також те, що студенти задалегідь знали свою норму — зібрати кожному врожай з площі 3 га, — сприяло успішному виконанню цього важливого завдання.

З молодечим запалом, з неослабним завзяттям взялись філологи за роботу. Вже в перші дні більшість студентів перевиконували денну норму. Прикріплені до курсів викладачі багато зробили для кращої організації праці, вони дбали про краще влаштування студентів на квартирах, про безперебійне харчування. В багатьох бригадах викладачі разом з студентським активом організували соціалістичне змагання; випускались традиційні «бойові листки», невтомні ентузіасти організували культурне дозвілля.

Як правило, всі студенти працювали сумлінно — колектив не терпить ледарів.

Найкращих результатів домогся II курс українського відділу на чолі з старшим викладачем кафедри фізичного виховання А. І. Шустером, потім ст. викладачем Л. С. Терешко (колгосп ім. Маленкова). Свій трудовий день студенти цього курсу починали фіззарядкою, що провадилася систематично о 7-й годині ранку. 5 ланок змагались між собою, і це було дійсно соціалістичне змагання — ланка, яка раніше закінчувала свою норму, допомагала «переможений» ланці. Приклад іншим подавали комсорг Павловська, помічник бригадира-викладача і редактор «бойового листка» Ярмутьський, Бортняк, Дорошенко, Морозова (з III російського «А»), Федорчук (яка при бажанні могла б мати звільнення за станом здоров'я), Урсул. Та, власне, всі 25 студентів (серед них 6—з III російського «А») працювали добре — доказом цього є те, що саме ця група першою в університеті виконала свою норму. Щодня на долю кожного студента припадало 0,20—0,25 га. З вдячністю згадують студенти цього курсу свого «поварашефа» Пейчеву, яка готувала смачну і висококалорійну страву, з почуттям відповідальності поставилася до нелегкої роботи.

Достроково виконали своє завдання III курс українського відділу, де старшими були доц. Ф. П. Смагленко та М. Фащенко, та III український «А», де старшими були ст. викладачі А. К. Смольська і Н. Г. Рядченко.

З почуттям чесно виконаного обов'язку повернулись студенти і викладачі філологічного факультету на свої місця. Попереду — кроптка і наполеглива праця над успішним виконанням основного нашого завдання.

К. ДАНИЛКО.

ДІЯЛЬНА ДОПОМОГА

Група студентів другого курсу геолого-географічного факультету в складі тт. Орлова, Важова, Чорнодола, Паю, Муззака, Бесчастного, Симагіна, Стагіна, Махіброзюка, Каца і Гуревича з власної ініціативи надала відчутну і діяльну допомогу науковій бібліотеці університету у розширенні службових приміщень для книжкових фондів, в яких бібліотека відчувала велику потребу.

Більше 50 років була замурована і засипана будівельним сміттям велика кімната площею в 24 квадратних метри. Працівники бібліотеки, довідавшись про цю кімнату, на протязі довгого часу приводили її в порядок, проте обсяг робіт був досить значним, і кімната стала б до ладу лише через кілька місяців. Студенти геолого-географічного факультету за кілька днів роботи вивезли з цієї кімнати понад 60 кубометрів піску, глини, уламків каміння і привели її до робочого стану. В кімнаті буде розміщено понад 10 тисяч книг.

Колектив наукової бібліотеки висловлює глибоку подяку студентам геолого-географічного факультету за цю відчутну допомогу.

Секретар парторганізації наукової бібліотеки М. БУШЕВА.
Голова профбюро К. ГАНЧИЦЬКА.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ «БРАКОРОБИ»

В нашій газеті від 10 жовтня 1956 р. була надрукована замітка групи колгоспників під назвою «Бракороби». В ній повідомлялось, що студенти III курсу фізико-математичного факультету (керівник—викладач Гутвах) виїхали до Одеси, не закінчивши своєї норми, набравши браку в роботі.

Рішенням партійного бюро та ректорату студенти були повернені на місце роботи, в колгосп «Шлях Леніна», с. Василівки.

Як повідомляє правління колгоспу, після повернення студенти повністю і якісно закінчили свою норму.

зика на М. Глінку, хоча деякі критики й намагалися в свій час характеризувати В. Стасова, як русопета, якому культурні надбання інших народів були байдужими.

Особливо значний матеріал залишив після себе В. В. Стасов про українських художників. Так, в своїй відомій статті про всесвітню художню виставку 1862 р. в Лондоні він ставить портрети Д. Г. Левницького та В. Л. Боровиковського поруч з роботами Кипренського, Брюлова, Рейнольда, Гейнсборге, Ромнея і Лоренса.

Найбільше ж його увагу з українських художників привертало до себе А. І. Куїнджі (1842—1910 рр.) і М. О. Ярошенко (1846—1898). До першого з них В. Стасов ставився з особливою увагою і турботою. Віддаючи данину його чудовій майстерності в галузі відтворення на полотні світлових ефектів, Стасов критиком турбується про те, що Куїнджі не звертає уваги на інші компоненти зображуваного пейзажу. Так, оцінюючи картину А. І. Куїнджі «Ліс», В. Стасов пише: «Как эффект багрового солнечного освещения под вечер, летом — эта картина представляет что-то в самом деле новое и необыкновенное... никому еще не удавалось написать своей кистью такого могучего, такого раскаленного солнца. Но зато этой, — з жалем продолжает автор, — одной полоске, удачной и талантливой донельзя, новой и своеобразной, принесена в жертву вся остальная картина... За это хвалить нельзя, — сурово пише

ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА

Педагогічна практика в цьому році багато в чому відрізняється від педагогічних практик минулих років. Це пояснюється тим, що в університет влилося багато студентів з різних педагогічних інститутів України, які проходять педпрактику за своєю програмою.

Педпрактика триватиме два місяці. Протягом першого місяця студенти дають 5—6 уроків за спеціальністю у VIII—IX—X класах, а протягом другого місяця практики — повністю замінюють класного керівника, виконуючи весь комплекс виховної роботи, а також виконують обов'язки викладача відповідної дисципліни. Все це накладає серйозні обов'язки як на студентів, так і на методистів.

Як же був підготовлений до практики університет, як вона проходить? Ще в минулому році кафедра психології та педагогіки через учбову частину університету закріпила у Миському відділі народної освіти школи, де мала відбуватися практика. До початку навчального року проведено дві наради кафедри психології та педагогіки разом з методистами інших кафедр, на яких були детально обговорені завдання, цілі, зміст педпрактики, розподілені по школах методисти.

1 та 3 вересня на історичному та філологічному факультетах були проведені студентські конференції, після чого студентам було роздано відповідну документацію, проведено інструктивні бесіди про ведення документації, про завдання виховної роботи.

Після цього студенти пішли в школи. І тут відразу ж довелось зустрітись з багатьма труднощами. Справа в тому, що працівники Миського відділу народної освіти дуже несерйозно поставились до розподілу шкіл між вузами міста, так що, наприклад, в школах 90-й та 99-й зійшлися два вузи—університет і педагогічний інститут.

Труднощі проведення педпрактики в школі № 90 поглиблюються ще й тим, що ця школа не має достатньої кількості аудиторій, у студентів немає свого постійного робочого місця, і вони змушені тулитися в куточку коридору, біля вхідних дверей, або шукати на кожній перерві вільного класу, щоб подати на перевірку методистові конспект уроку, взяти участь в обговоренні уроку. Та й директор школи часто поводитьсь по відношенню до студентів, м'яко кажучи, нетактично.

Незважаючи на ці труднощі, практика в школах проходить в основному нормально. Студенти вже дали необхідну кількість уроків. Проведені уроки свідчать про добру підготовку практикантів, про вміння вільно оперувати матеріалом, вільно тримати себе в класі, тобто свідчать про наявність у студентів певних педагогічних навичок.

Відмінні уроки давали студенти Штефан, Пищевський, Садовська та інші. Вони вміло використовували на уроках багатий додатковий матеріал, всі вони прекрасно володіють матеріалом, виявляють великий педагогічний такт на уроках.

Добрі уроки були дані студентами Саловенко, Толчиніною, Поліщуком.

Студенти серйозно готувалися до уроків, але їм довелось зіткнутися з тим, що студентська бібліотека, кафедри філологічного та історичного факультетів не забезпечують студентів достатньою кількістю літератури, не дають їм повної можливості використати наочний матеріал, який є в історичних кабінетах.

Педагогізація університету вимагає й перегляду ставлення до педагогічної практики. Якщо раніше вона не посідала великого місця в житті університету, то зараз становище різко перемінилось. Тому в період проходження педагогічної практики робота бібліотеки та кабінетів повинна бути підпорядкована її завданням.

Т. М. ФЕДОТОВА.

В. В. Стасов і Україна

Видатний діяч російської художньої культури Володимир Васильович Стасов увійшов в історію науки як видатний мистецтвознавець, музичний критик, вчений-етнограф і т. д.

В цій багатогранній діяльності ним завжди керувало одне—безмежна і пристрасна любов до рідного народу, прагнення допомогти ростові й процвітанню російської художньої культури.

Але В. В. Стасов багато часу і знань віддав вихованню і критичному розгляду художньої творчості інших народів Росії. І в цьому відношенні цікавим є його ставлення до митців тодішньої Малоросії, як офіційно іменувалась в ті часи Україна.

Вихований на класичних творах Пушкіна, Лермонтова, Гоголя, вважаючи своїми «вихователями та керівниками» В. Белінського і особливо М. Чернишевського, Володимир Стасов не міг залишитися байдужим до художньої культури одного з пригноблених народів тодішньої самодержавної Росії, а саме до культури братнього народу українського.

Особисте знайомство з Тарасом Шевченком і глибоке знання життєвого та творчого шляху Миколи Васильовича Гоголя — ось те головне, що назавжди вселило у Стасова любов до українського народу, його творчості і мистецтва.

Перші серйозні прояви інтересу

В. В. Стасова до України намічаються наприкінці 50-х років XIX століття, тобто тоді, коли він наполегливо працює над монографією, присвяченою великому російському композитору М. Глінці. При написанні своєї монографії Стасов використав значний архівний матеріал, і цікаво, що з архіву Глінки він використав все, що стосувалося України. Так, письменник наводить проникливі рядки з листа Глінки до матері (1838 р.), де геніальний російський композитор з запалом пише про чудовий бас П. П. Гулака-Артемовського, для якого він написав спеціальний романс «Шуми, шуми...», а згодом (в 1855 р.) навіть складав для нього цілу партію осавула Чумака в своїй, на жаль, незавершеній опері «Двумужниця, или Волжские разбойники». Опера ця мусила включити в себе значний український елемент — всі попередні уривки, які призначені були для «Тараса Бульба».

Показово, що від себе В. Стасов додає: «В первых двух операх были употреблены Глинкой многие из национальных наших элементов, собственно русских и оригинальных, но не был еще тронут столь поэтический и богатый элемент малороссийский (подчеркнуто нами—М. П.), с которым Глинка познакомился особенно и основательно в 1838 году».

Таким чином, В. Стасов не відкидає впливу української народної му-

і спеціальну роботу, присвячену староруській архітектурі — «Русская древняя архитектура в Галиции» (1884 р.), в якій він детально розглядає основні елементи староруського архітектурного стилю.

Але чи не найбільшим, що приваблювало й зараз ще приваблює до Стасова представників інших націй нашої Батьківщини, була та повага, з якою ставився В. В. Стасов до громадської думки так званої тоді провінції.

Великий мистецтвознавець дуже швидко слідкував за журналами й газетами тодішньої Малоросії. Він регулярно і детально переглядав примірники «Киевлянина», «Южного края», «Зари», «Харьковских губернских ведомостей», «Одесского вестника», «Новороссийского телеграфа», «Одесского листка» і т. д.

І прогресивні, революційно настроєні представники цієї «провінції» завжди вбачали в Стасові могутнього захисника передових, прогресивних, революційних ідей в мистецтві.

Тому одна з таких скромних і непомітних провінціальних газет «Одесские новости» з приводу смерті Стасова писала: «Придут другие художественные критики. Народятся другие таланты, но для последних десятилетний прошлого столетия в области художественной критики мы не имеем более крупного, более властного, тонкого и умевшего читать книгу искусства критика, чем Стасов».

Доцент М. ПАВЛЮК.

Редактор І. М. ДУЗЬ.